

Herr Lerch un Jumpfer Wachtle.

Dr Herr Büechfink!...

Jumpfer Wachtle.

Un ich, wo Sie fir e wirklicher Kàmifeger gnu hà!... was kunnt Ihne-n-i, sich eso z'verkleide?...

Herr Büechfink.

Ich bi halt jaloux gsi, Jumpfer Wachtle... un wil ich g'wisst ha, ass dr Herr Lerch nitt ka Klavier spiele wege sim Finger, so ha-n-ich ihm die Bàre lo abinde vom Kàmifeger, wo Klavier spielt... un bi derno als Kàmifeger do ane ku... Sie sieht, ass mi List g'lunge-n-isch... uf die Art ha-n-ich kànn do ane ku, fir z'lose, eb Sie dr Herr Lerch gern hat oder eb ich ka Hoffnung ha...

Herr Lerch (zornig).

Herr Büechfink!...

Herr Büechfink.

Herr Lerch!...

Jumpfer Wachtle.

Ihr Herre... wil mr jetz grad eso schön binander sin, so wà mr «'s Frieihjohr» noch singe... 's hat mir allewil züe güet g'falle... (züem Herr Lerch) nitt wohr, Sie singe? (züem Herr Büechfink) nitt wohr, Sie spiele?

Beide.

Mit Vergniege, Jumpfer Wachtle! (dr Herr Büechfink geht ans Klavier un spielt, Herr Lerch un Jumpfer Wachtle singe).

Wenn 's Frieihjohr lacht
Mit sinre Pracht,
Wenn d'Vögel wieder singe,
Wenn d'Sunne kunnt,
Wenn 's Bliemle bunt
Im Wald verwacht,

Wenn alles wieder grien,
Wenn sanfte Liffle ziehn,
Wenn's duftet frisch im Wald,
So freit sich jung un alt!
Wenn z'Nacht dr Mond
Am Himmel thront,
Wenn d'Nachtigall thüet singe,
Singt alles no,
Was duss derno
Im Griene wohnt;
Wenn wieder d'warme Luft
Verbreitet Blüemeduft,

bis { Das isch e schöne Stund,
Denn 's isch 's Frieihjohr, wo kunnt!

Jumpfer Wachtle (geht an d'Thüre rechts).

Ihr Herre... d'Singstund isch fertig! (se verschwindet;
dr Vorhang fällt.)